

Pro ἐφημερίῳν putat dictum Scholiastes sed ἄλλοι
 προσδοκίαν expresse iudicium pœnâ quæ suspen-
 dio & strangulatione reos damnat. Sed fortassis
 respicit ad veteres delicias suffocatae carnis de
 quibus Athenæus. Sanè inter dapes prohibitas ab
 antiqua Apostolorum Ecclesia, etiam locum ha-
 bent ἄπικτα vt apparet ex ipsorum actis quæ
 scripsit D. Lucas, quæque nos in Epici carminis
 Græcam paraphrasim transtulimus.

Σχόλια. Κατὰ γελῶντος μὲν οὐδ'.] ἀφ' ἀνὴρ κα-
 τὰ γελῶντος ὑπὸ ἀνδρῶν οὐδ' οὐχὶ μόνον τιμᾶς καὶ σέ-
 βεις ὡς βελτίους, ἀλλὰ καὶ ὡς δεσποταῖς ἰσοτάτη.
 λέγει δὲ τοῦς δημαγωγούς, ὡν ἑξέως ἀξίει δικάζουσιν ὑπ'

Αφετε νῦν ἅπαντες αὐτόν. καὶ εἰφέτε γέ μοι
 δότι

Ἦν γὰρ ἠπὴθῶ λέγων οὗ, ὡς περὶ οὐ μὴ εἰ-
 φει.

Εἰπέ μοι τί δὲ, ἢ τὸ δεῖνα τῆ διαίτη μὴ
 μὲνῆς;

Φι. Μὴδέποτε πίομι' ἀκράτου μισθὸν ἀγαθοῦ
 δάμονος.

Χο. Νῦν ἢ τὸν ἐκθιμητέρου
 Γυμνασίου λέγειν πὶ δεῖ
 Κακόν, ὅπως φανείσῃ.

Βδε. Ενεγχετο μοι δεῦρο πῶ κίς τω τις ὡς
 ἄχιστα.

Χο. Ατὰρ φανεί ποῖός τις ὦν
 Ἦν ταῦτα ὡς ἀκελδῆ.

Μὴ καὶ ὅν νεανίαν
 Τόνδε λέγειν ὄρας γὰρ ὡς
 Σοι μέγας ἔς' ἀγῶν
 Καὶ ὡς τῆς ἀπάντων,
 Εἴπερ ὁ μὴ χροῖτο νῦν,
 Οὐτος ἐδέλει κρατήσῃ.

Βδε. Καὶ μὴ ὅσ' ἀν' λέξῃ γ' ἀπλῶς, μνημόσυ-
 να γράφοι ἐγώ.

Φι. Τί γὰρ φάσ' ὑμεῖς, ἢ ὅδε με πρὸ λόγου
 κρατήσῃ;

Σχόλια. Αφετε νῦν ἅπαντες.] πρὸς τοὺς σφῆκᾶς
 φησιν ὅτι ἀφετε αὐτόν. ἢ πρὸς τοὺς οἰκέτας τοὺς κατέ-
 χοντας τὸν Φιλοκλέωνα. Μὴδέποτε πίομι'.] δέον εἶπέν
 ἀκράτου ἀγαθοῦ δάμονος, τὸν μισθὸν εἴρηκεν, ὑπεμ-
 φανῶν τὸ φιλόδικον.

BIBETVS. Αλλως, ἐρωτήσαντος ἢ ὑποτί ποτ'
 εἶπ' τὸ κακόν, ὁ παθεῖν ἐθέλει ὁ πατήρ εἰ μὴ ἐμμελῆ τῆ
 διαίτη, τετέστι τοῖς δεδιηλημμένοις, καὶ δεδικασμένοις ὑπὸ
 τῆς διαίτην, καὶ δικαστῶν, ὁ πατήρ ἀπεκείνατο, μὴδέ-
 ποτε πίομι. Ἐτὰ ἐξῆς, διαίτη ἢ νῦν οὐδ' ἢ τὸν ἢ βίε
 σφόδρον, ὃν οἱ ἰατροὶ τοῖς νοσῶσιν ὀπιλάττουσιν ὑγίειας
 χάριν, ἀλλὰ πῶ δίκην, Ἐ κείων, ὅθεν τὸ διαίτην καὶ
 διαίτην, τὸ δικάζειν, Ἐ κείειν. διαίτην τὰ νείκη, διαίτην
 Ἐ συμβόλαια ὡς Διονυσίου πρὸς Ἀλικαρνασσοῦ πολλὰ
 κίς ἀνεύροις, ἀπὶ τοῦ ὡς τῆς νεκῶν, καὶ συμβολαίων
 εἰρηγινώσκων, καὶ κείειν, καὶ Ἐς διχόσασίας τῆς ἀν-
 τιστραγωνισμοῦ παρῶν, ὁ δὲ κείτης, καὶ δικαστῆς ταύ-
 των ὡς μὲν Ἐς Ρωμαίοις Ἀρβιτροῖς, ὡς δὲ τοῖς Ἐλ-
 λησοῖς διαίτην καλέσται. πῶ δὲ διαίτην, ἀρβίσιον οἰ-
 Ρωμαῖοι λέγουσι.

Σχόλια. Αγαθοῦ δάμονος] καὶ ἐν εἰρήνῃ. νῦν γὰρ
 ἡμῖν πάρεστιν ἀρπαγαῖ ἀγαθοῦ δάμονος, ἔσθ' οὐδὲ ἢ

ἂν καὶ τὸν μισθὸν λαμβάνουσιν. Αλλὰ δ' οὐλεῖν λέ-
 ληθας.] ὅτι πρὸς τὰς ἰσοχρείας τῆς δημαγωγῶν ἐ-
 δικάζον καὶ ὑπερέται ἢ ἂν αὐτῆς πρὸς τὸ ἐκείνων βού-
 λημα δικάζοντες. Καρπούμην πῶ Ἐλλάδα.] τοὺς
 φόρους ἐλάμβανον οἱ Ἀθῶναι, ὁ δὲ λόγος, τί Ἐκ τῶ-
 των Ἀθηνῶν ὄντι προσγίνεται, τὸ δικαστικὸν μόνον λαμ-
 βάνοντι οἱ γὰρ δημαγωγοὶ, πᾶντα λαμβάνουσιν.

CHRIST. Επιτρέψαθ' ἐγὼ] Sic Demosthe-
 nes dixit ὅτι πρέπει τοῖς οἰκέτοις id est, δικαστῆς ἀρεῖ-
 στω, Iudices ipsos capere. Et Lyfias ἐπέτρεψεν αὐτῶν
 δράσι. arbitros constituit. Sic etiam dicitur δια-
 ταν ὅτι πρέπει. Itaque mox ait ἢ τῆ διαίτη μὴ μὲ-
 νης, id est si dicta arbitrorum refellis.

Nunc eum dimittite omnes, & mihi ferrum
 date

In quod incumbam statim, si victus hac causa
 cado.

Quam tibi pœnam dari vis eieranti arbi-
 trium?

P H. Ne mihi fas sit bibisse demonis boni me-
 rum.

C H. Nunc aedum è nostro aliquid
 Gymnasio noui expedit
 Dicere, vt indices te.

B D. Quis huic cistam sistet, & feret mihi re-
 pente.

C H. Qualis tamen videberis
 Si feceris ita, ne cum
 Hoc iuvene ipse causam agas
 Namque vides periculum
 Quale tibi imminet
 Huius agonis ergo,
 Ac simul omnibus, si
 Victor erit hic, quod absit.

B D. Quacunque verba dixeris, inscribam ego
 in tabellis

P H. Si me iste verbis vicerit, quid aut mabi-
 tis vos?

ὁπότε μέλλοι ἢ τρέπετα ἀρεῶς, ἀγαθὸ δάμονος ὅτι
 ῥοφῆν, ὡς Θεόπομπός φησιν, ὁ δὲ Ἀπολλόδωρος, καὶ ὅτι
 τὸ ποτήριον μεσὸν πάλιν ἀπεπλήρωσεν, δεδῆλωκεν ἐν
 τῇ δὲ ὡς σαφρονοῦ. Ἐκθιμητέρου] ἐκ τῆς ἡμετέρου, τοῦτο
 δὲ πρὸς τὸν Κλέωνα.

CHR. Αγαθοῦ δάμονος] festiuiter & lepidè ἀκρα-
 τον. i. merū vocat ἀγαθὸν δάμονον, bonū genium.
 Scholiast. puta μισθὸν positū pro ἀκράτον, πῶ puto,
 etsi certum est, id additum ὡς προσδοκίαν, sed
 quia mens huius senis tota est in mercede sena-
 toria, propterea dixit μισθὸν pro triobolo, sed non
 dixisset ἀκράτον imò potius κύλικα quandoqui-
 dem iam dixerat ἀκράτου. In fabula Equitum ha-
 bes ἀλλ' ἀκράτον οἶνον ἀγαθοῦ δάμονος. Quod ve-
 lut prouerbiale recensetur ab Erasmo Paræmio-
 grapho, & Bonam fortunam intelligit. Non puto
 hic aliud esse quàm Bonum Bacchi genium. Quid
 ni enim, si de fortuna accipiendū, dixisset ἀγαθὸς
 δάμονος. In Irena diximus satis aut nimis multa
 de hoc antiquorum more, qui vt ait Theopompus,
 solebant cum mensa tollenda esset, ὀπιροφῆν
 ἀγαθοῦ δάμονος. Nam, teste Apollodoro, rursum
 poculum